

QUAN LA VIEILLA SE'N VA EN ACTÉ

Tradicional catalana

Recollida a: Bossost (Vall d'Aran), el 1925

Informant: Jaume Bernadets, 54 anys

Font: *Obra del Cançoner Popular de Catalunya. Materials digitalitzats.* Barcelona: Fonoteca de música tradicional catalana, Sèrie C-32, p. 371-373, doc. 629

Quan la vieilla se'n va en Acté
que tra, la, la, la, la, la, ra -là,
hi va per se maridar,
hi va per se maridar.

En rencutre im jun' home
que tra, la, la, la, la, la, ra -là,
e le dí se te vos maridar,
e le dí se te vos maridar.

— Qué n'hai de fair de tu vieillasse,
que tra, la, la, la, la, la, ra -là,
as pas res per me donar,
as pas res per me donar.

— Hei cent escuts de ma bosseta,
que tra, la, la, la, la, la, ra -là,
altres tants de mon hostel,
altres tants de mon hostel.

Lo diumenge se'n va la veire,
que tra, la, la, la, la, la, ra -là,
lo dilluns la va esposar,
lo dilluns la va esposar.

Lo dimarts tomba malalta,
que tra, la, la, la, la, la, ra -là,
lo dimecres la va enterrar,
lo dimecres la va enterrar.

Tout marxant al cementeri,
que tra, la, la, la, la, la, ra -là,
n'en fazio sinó plorar,
n'en fazio sinó plorar.

En vevenguent del cementeri,
que tra, la, la, la, la, la, ra -là,
no'n fazio pas que cantar,
no'n fazio pas que cantar.

Amb l'argent de la vieillasse
que tra, la, la, la, la, la, ra -là,
n'hauré une de quinz' ans
n'hauré une de quinz' ans